

[Finansministeren.]

omfang der kan ydes godtgørelse for afgift, som er betalt af materialer, der er anvendt til opførelse af bygninger.

Godtgørelsen ydes for landbrugsbygninger, hvad enten der er tale om nybygninger eller tilbygninger, efter tilsvarende regler som for andet nybyggeri m. v. Jeg ved, at landbruget mener, at disse regler, der er nærmere udformet i finansministeriets bekendtgørelse af 26. februar 1963, er til ugunst for erhvervet. Landmændenes økonomiske forhold medfører, at der kun i mindre omfang gennemføres nybyggeri og tilbygninger, og at forbedringer af produktionsanlægget — i modsætning til, hvad der er tilfældet for industrien — almindeligvis finder sted ved ændringer af de bestående bygninger, f. eks. ved ombygning af eksisterende lader til stalde. Det er ikke udelukket, at landbruget kan have ret i sin påstand. Forskellen i omfang af nybygninger og ombygninger inden for industri og landbrug skyldes nok i hovedsagen, at industrien er et ekspanderende erhverv.

Lad mig minde om, at loven alene giver finansministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om godtgørelse af omsætningsafgift for materialer, der er anvendt til opførelse af bygninger. Hvis der tillige skulle udbetales godtgørelser for bygningsforbedringer, herunder ombygnings- og reparationsarbejder, måtte der en lovændring til.

Man har i det kontaktudvalg, der i finansministeriets omsadministration er nedsat til drøftelse af landbrugets afgiftsproblemer, sammen med landbrugets repræsentanter drøftet de tekniske muligheder for at give landbruget godtgørelse også for ombygninger. Landbruget har imidlertid under disse drøftelser ikke ment at kunne udskille egentlige ombygninger fra rene reparationsarbejder. Dels ville det kræve en definition af ombygninger, som det ikke har været muligt at opstille, dels ville en sådan ordning kræve en vidtgående syningsordning, som landbrugsorganisationerne ikke har ment at kunne forsvare. Landbruget har derfor foreslået, at omsætningsafgift af materialer skulle refunderes for såvel forbedrings- som reparationsarbejder, således at toldkamrene udbetalte en fast procentdel af regningsbeløbet for materialer, sva-

rende til den betalte omsætningsafgift. Udbetalingen skulle betinges af en erklæring om, at materialerne er anvendt til forbedring eller reparation af driftsbygninger i landbruget, og kontrollen med ordningen skulle foretages ved stikprøvevis eftersyn af materialernes anvendelse. En sådan ordning ville koste statskassen ca. 11 mill. kr. årligt.

Jeg må imidlertid ligesom administrationen tage afstand fra en sådan ordning af følgende grunde: den vil påføre toldkamrene et meget stort arbejde med at eftergå titusinder af godtgørelsesandragender om året, og selv en delvis kontrol i et blot nogenlunde forsvarligt omfang vil toldvæsenet ikke kunne påtage sig. Hertil kommer, at toldpersonalet vanskeligt kan vurdere materialernes anvendelse. Endvidere vil det i mange tilfælde med en engrosafgift ikke være muligt at beregne, hvor meget afgiften i virkeligheden har udgjort, og endelig kan man ikke se bort fra, at en sådan ordning for landbruget ville give anledning til tilsvarende krav fra andre erhverv, som det så ville være vanskeligt at afvise.

Juul Madsen: Jeg takker den højtærede finansminister for svaret og for den forståelse for det problem, jeg rejste, der synes at ligge i finansministerens svar.

De sidste bemærkninger, finansministeren kom med, havde jo først og fremmest relation til begrebet vedligeholdelsesarbejder og reparationer. Jeg vil gerne fastholde, at der er et særligt problem og et særligt behov med hensyn til almindelige ombygninger, og jeg forstår, at det, der er problemet, er adskillelsen mellem reparationsarbejder og ombygninger. Som den, der i praksis har været med til at foretage disse ting og har set dem mange steder, og som ved, hvilken forskel der er i beløbsstørrelsen — det ene er et lille beløb og det andet et meget stort beløb — og at materialeforbruget er det samme som ved nybygninger, mener jeg imidlertid, det må være muligt på dette som på så mange andre områder at finde frem til en adskillelse mellem reparationer og vedligeholdelse og ombygninger. Det kan ikke være rigtigt, at de store og påtrængende ombygninger med meget store